

SENTINȚA**în numele Legii**

26 ianuarie 2018

mun. Orhei

Judecătoria Orhei sediul central,

în componența:

Președintelui ședinței judecătorești

Vitalie Pislariuc

Grefier

Corolina Popa, Oxana Savin

cu participarea:

Acuzatorului de stat - Procuror în Procuratura Anticorupție - Eugeniu Rurac

Apărătorul inculpatului - Avocatul XXXXXXXXXXX

Inculpatului – xxx

a examinat în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza penală de învinuire a inculpatului,

xxx, născut 14.04.1953, în r-nul xxx, satul xxx, cetățean al Republicii Moldova, căsătorit, studii medii de specialitate, domiciliat în s. xxx, r-nul Orhei, fără antecedente penale, fără grade de dezabilitate, nu deține titluri speciale, grade de calificare, distincții de stat.

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 al. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal al Republicii Moldova, individualizată prin: *Folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, săvârșită din interes material, în scopul realizării altor interese personale sau în interesul unei terțe persoane;*

POZIȚIA PĂRȚILOR,

Procurorul Eugeniu Rurac a solicitat ca inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 al. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal și în baza acestei legi a-i stabilit o pedeapsă sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice. Încasarea din contul inculpatului cheltuielile de judecată suportate pentru instrumentarea cauzei penale în mărime de 1799,40 lei.

Avocatul XXXXXXXXXXX și inculpatul xxx, au solicitat aplicarea pedepsei cu amendă în mărimea minimă prevăzută de norma legală, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate.

Termenul de examinare a cauzei: 03.11.2017 – 26.01.2018.

Cauza examinată conform art. 364/1 CPP, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de judecată, -

A c o n s t a t a t :

xxx activând în calitate de șef al Ocolului silvic „Susleni” din cadrul întreprinderii Silvice „Orhei”, fiind persoană publică, la data de 12.04.2017, în perioada de timp 09:47 - 09:59 min., șeful ocolului silvic „Susleni” xxx, fiind în biroul de serviciu al directorului ÎS „Orhei” xxx și informându-l despre surplusul de masă lemnoasă în volum de 167 m³, obținut ca rezultat al exploatarea unor parchete și realizării fără a fi luat la evidență, ea transmis lui xxx două pachete cu bancnote în sumă totală de 31700 lei.

Astfel xxx fiind persoană publică, activînd în calitate de director al întreprinderii Silvice Orhei, fiind în înțelegere prealabilă cu xxx a folosit situația de serviciu în interes material în vederea obținerii unor foloase materiale în cuantum de 31700 lei prin ce a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42 alin.(2) art.327 alin.(2) lit.b/1) Cod penal.

PROCEDURA,

În ședința de judecată, inculpatul xxx, fiind asistat de apărătorul său, a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii care îi este imputată și nu dorește administrarea altor probe. În acest sens, în conformitate cu art. 364/1 Cod de procedură penală, a depus o cerere/declarație autentică, confirmată de apărător, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Ținînd cont de faptul că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse. Totodată, rechizitoriul a fost întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală, întrucât actele de urmărire penală nu prezentau careva semne că ar fi lovite de nulitate absolută, materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, deoarece faptele imputate inculpatului au fost just încadrate în conformitate cu dispozițiilor art. 42 alin.(2) art. 327 alin. (2) lit. b/1) Cod penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanța de judecată a admis cererea inculpatului și a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului, conform art. 364/1 alin. (4) Cod de procedură penală.

ANALIZA PROBELOR,

Potrivit art.101 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Fiind audiat, potrivit prevederilor art. 108 Cod procedură penală asupra esenței învinuirii înaintate, inculpatul xxx și-a recunoscut vina integral. A declarat că lucrează la întreprinderea de Silvicultură Orhei. Când activa șef la Ocolul silvic Susleni, două colege xxx și xxx s-au îmbolnăvit și aveau nevoie de lecuire peste hotare și trebuia să le ajute financiar. La recepția forestieră la sfîrșitul lui martie s-a găsit un surplus de producție și anume lemne de foc, care s-au realizat și acești bani în sumă de 31 700,00 lei, care nu a fost contabilizată i-a dat directorului pentru a le transmite colegelor pentru tratament. Masa lemnoasă a realizat-o la populație care a avut scrise lemnele și le mai adăuga, iar diferența nu o reflecta contabil.

Ulterior a restituit banii în întreprinderii. Banii obținuți din realizarea masei lemnoase s-au împărțit la 4 persoane și se achitau și alți lucrători, s-au se acopereau alte cheltuieli, se achita suplimentar la doborîtori

Analizînd declarațiile inculpatului date în ședința de judecată, în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerîndu-le veridice.

Cu toate că, xxx își recunoaște vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia de asemenea este stabilită și pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, care au fost obiect al cercetării în ședința judiciară și anume:

- *Declarațiile martorului xxx* care în esență a declarat că pînă la numirea lui Josan Vitalie în funcția de șef al ocolului silvic Seliște, gestiona aproximativ 40% din fondul forestier al acestui ocol. Efectuînd un control operativ în cantonul nr. 7, pădurar xxx, a depistat tăieri ilicite în mărime de 37 m. xxx, l-a impus să diminueze datele din 37 m în 4,5 m, spunîndu-i să nu se certe cu pădurarii pentru că banii se fac în liniște. După incident, xxx i-a spus că o să-i schimbe sectorul deservit, pe motiv că nu știe să „conlucreze” cu pădurarii, iar pădurarul xxx, aflat în subordinea sa, la ales pentru „conlucrare” pe maistru silvic xxx. Ulterior, printr-un ordin emis de directorul „întreprinderea pentru silvicultură Orhei” ÎS xxxl, a fost transferat pe alt sector silvic, care constituia aproximativ 21% din fondul forestier al ocolului. Astfel, Josan Vitalie îi impunea indirect pe subalternii șeful adjuncț xxx, contabilul xxx, maistrul silvic xxx, xxxr și pe el să întocmească documente cu indicarea datelor eronate cu privire la evaluarea masei lemnoase, recepția masei lemnoase și tuturor controalelor efectuate în fondul forestier. Profitul obținut era repartizat în felul următor: 30% lui xxx, 30% lui Josan Vitalie, 20% maistrului silvic sau șefului adjuncț și 20% pădurarului la care se face tăierea. Din parchetele 45, 17, 30, 40, 41 și 7/C1 au fost vîndute surplusurile obținute prin intermediul lui xxx, fiind obținut cîte 1300 lei pentru 1 m³ (vol.I, f.d. 18-20). Fiind audiat suplimentar în calitate de martor, xxx în esență a declarat că a fost informat de către xxx despre faptul că din parchetele 7/C1 și 7/C2 a fost stabilit surplus la masa lemnoasă de diferită categorie, și să realizeze lui xxx de aproximativ 20 m³ lemn de lucru, cu lungimea de 3 m, pentru suma de 4 500 și 9 800 lei, mijloace bănești pe care le-a transmis lui Josan Vitalie (vol.I, f.d.21-22). Fiind audiat suplimentar în calitate de martor, xxx în esență a declarat că fiind constatat un surplus de masă lemnoasă la categoria gater, cu lungimea de 3 m, în volum de 5,8 m și lemn de foc 34 m/st. Fiind informat șeful OS „Seliște”, xxx, despre diferența stabilită în cadrul recepției finale, ultimul mi-a comunicat că, masa lemnoasă recepționată în plus, necesită a fi marcată și realizată fără a fi luată la evidență contabilă. Josan Vitalie i-a comunicat că 20 m/st. vor fi procurați de persoana lui de încredere xxx, iar 14 m/st. să-i propună lui xxx. Dat fiind faptul că xxx a dorit să procure 40 m/st. de lemn, xxx a spus că masa lemnoasă poate fi ridicată cu condiția achitării a 20 m/st. pentru care va primi o factură fiscală, ce o va folosi pentru evacuarea întregului volum de masă lemnoasă inclusiv și a 20 m/st. din volumul surplusului. A doua zi xxx i-a transmis suma de 11 000 lei, iar după achitarea în contabilitate acestuia i-a fost eliberată factura fiscală pentru a ridica 20 m/st. de lemn. În aceeași zi, din parchet a fost ridicată masă lemnoasă în volum de 30 m/st. dintre care 20 m/st. luați la evidență și 10 m/st. din volumul surplusului. Ulterior, xxx, i-a fost transmis suma de 9 000 lei, pentru a fi transmis lui xxx, pentru 17 m/st. de masă lemnoasă procurată, care face parte din volumul surplusului neluat la evidență (vol.I, f.d.23-25). Fiind audiat suplimentar în calitate de martor, xxx în esență a declarat că la recepția parchetului 10/N, cantonul nr. 4A, a fost stabilit un surplus de 12 m stejar „gater”, cu lungimea de 1 m. xxx i-a indicat ca masa lemnoasă să fie ridicată de către Manole Ion iar ulterior a fost ridicată de către o persoană de încredere a acestuia. La data de 22.03.2017, Manole Ion i-a înmănat suma de 6 000 lei, care urmează a fi transmisă lui xxx (vol.I, f.d.30-31). Fiind audiat suplimentar în calitate de martor, xxx în esență a declarat că la evaluarea masei lemnoase recoltate în parchetul 2/H, cantonul nr. 11, a fost stabilit un surplus de 10 m/steri la categoria lemn de foc tare, iar în parchetul 24/B, cantonul nr.4, a fost stabilit un surplus de 15 m³ cu lungimea de 1 m la categoria gater. Astfel, persoanele de încredere al lui Manole Ion, cu automobilele personale, au ridicat surplusul total de masă, care pentru 15 m³ cu lungimea de 1 m, categoria gater, i-a transmis suma de 14 000 lei, din care lui Josan Vitalie, urma să-i transmită suma de 7 000 lei, pădurarului xxx suma de 3 500 lei, iar restul persoanelor care au efectuat lucrările în parchete. Totodată, din contul surplusului de masă lemnoasă realizate de însuși pădurarul xxx, lui Jxxx, urma să-i transmită cota parte în valoare de 2 750 lei (vol.I, f.d.37-38). Fiind audiat suplimentar în calitate de martor, xx în esență a declarat că la data de 22.03.2017 a efectuat recepția finală în parchetul 2/A, cantonul nr. 1, fiind constatat un surplus al masei lemnoase de categoria lemn de foc (tare), în cantitate de 24 m/steri, care la indicația lui Josan Vitalie a fost realizată de către pădurarul Bucățele Nicolai, care, prin intermediul soției Bucățele Mariana, i-a transmis suma de 8 800 lei, din care suma de 6 600 lei urma a fi transmisă lui Josan Vitalie (vol.I, f.d.49-50). Fiind audiat suplimentar în calitate de martor, xxx în esență a declarat că în cadrul efectuării recepțiilor finale în parchetul 24/B, cantonul nr.4, a fost stabilit un surplus de aproximativ 68 m, dintre care 15 m de categoria gater, cu lungimea de 1m specii tari, care a fost realizat anterior și 21 m de categoria gater, cu lungimea de 1m specii moi., care la indicația lui Josan Vitalie a fost realizată unui reprezentant al „Smart Energy Solutio” SRL, pentru ce i-a transmis suma de 325 euro, care necesita să o transmită lui xxx (vol.I, f.d.58-59).

- *Declarațiile bănuțului/învinuțului xxx*, care în esență a declarat că în perioada anului 2017, șeful ocolului silvic Seliște xxx l-a informat despre surplusurile de masă lemnoasă obținute din tăieri, nabute la evidența contabilă, și anume din care parchete, însă la moment nu și aminteste care anume. Fiind obținut un surplus de 34

masa lemnoasă obținută din tăieri, incluzând la evidența contabilă, și anume din care parchete, însă la momentul nu-și amintește care anume. Fiecare obținut un surplus de 27 de metri steri de lemn tare de foc, au fost achitate serviciile lucrătorilor cu 14 metri steri, iar restul 20 metri steri au fost realizați contra sumei de 11 000 lei, fără a fi luați la evidență contabilă, iar banii obținuți au fost împărțiți la 4: 25% pădurarului cantonului xxx, 25% maistrului xx 25% lui xxx și 25% lui, adică câte 2 750 lei. La fel, din spusele lui xxx, la exploatarea unui alt parchet, a fost stabilit în surplus 12 metri steri, care fiind realizat fără a fi luat la evidență contabilă a fost obținută suma de 3 900 lei, care de data aceasta a fost împărțită 50 % lui xxx și 50 % lui. La exploatarea altor parchete, ca rezultat al recepției, de asemenea, din spusele lui xxx a fost stabilit surplus de masă lemnoasă care fiind realizate la negru a fost obținută suma de 9 750 lei, din care nu-și amintește cât i-a revenit lui. Referitor la surplusul realizat, ca rezultat al exploatării unui alt parchet, xxx i-a comunicat că a fost obținută suma de 6 600 lei, care a fost împărțită proporțional pădurarului, lui xxx și lui. În ce privește surplusul obținut și nedeclarat, ca rezultat al exploatării unui alt parchet, xxx i-a comunicat că a fost obținută suma de 325 euro, care a fost împărțită proporțional pădurarului, maistrului, lui xxx și lui. La exploatarea unui parchet, ca rezultat al recepției a fost stabilit surplus de masă lemnoasă care fiind realizate pe negru în a fost obținută suma de 100 euro, care a fost împărțită la 4 persoane, pădurarului, maistrului, lui xxx și lui. Totodată, și de către șeful ocolului silvic Susleni xxx, a fost informat despre un surplus de masă lemnoasă în volum de 167 m³, obținut ca rezultat al exploatării unor parchete și realizării fără a fi luat la evidență, iar din suma de bani obținută din realizarea acestuia a primit de la xxx suma de 31 700 lei, ieșind din biroul de serviciu în momentul transmiterii, după care a revenit. Sume similare au mai primit și pădurarul, maistrul și xxx. Au mai fost cazuri când anumiți angajați ai întreprinderii i-au transmis mijloace bănești în timp ce se afla în biroul de serviciu, însă, din câte își amintește, acestea au fost colectate ca ajutor material pentru inginerul xxx, care avea necesitatea unui tratament costisitor, în total fiind colectată aproximativ suma de 6 000 euro. Totodată, au mai fost cazuri în care angajații îi restituiau în birou banii pe care anterior i-a acordat acestora cu împrumut. Nu am dat indicații de a fi anulate facturi fiscale, însă a auzit că au fost cazuri în care acestea erau anulate după ce se efectua livrarea, însă nu a mai verificat acest lucru, din lipsă de timp (vol.I, f.d.77-78, 82, 85).

- *Declarațiile bănuțului/invinuțului xxxxx*, care în esență a declarat că în anul 2017 au fost efectuate aproximativ 40 de tăieri de diferite categorii, obținându-se surplusurile masă lemnoasă, și anume 34 m³/st. Din parchetul 10J, cantonul nr.4A, dintre care cu 14 m³/st. au fost achitați muncitorii, iar 20 m³/st. au fost realizați la negru, contra sumei de 11 000 lei, care a fost împărțită la 4, pădurarului cantonului xxx, maistrului silvic Grișchevici Veaceslav, el și directorul întreprinderii xxx. Din parchetul 10N, cantonul nr.4A, au fost obținuți 12m³/st., care au fost realizați fără a fi luați la evidență contabilă, contra sumei de 3 900 lei, care a fost împărțită între el și Petic Viorel. Din parchetul 2H, cantonul nr. II, și parchetul 24B, cantonul nr.4, a fost obținut un surplus care a fost realizat contra sumei de 9 750 lei, care a fost împărțită la 5, pădurarilor xxx, xxx, xxx, eu și xxx, ultimului transmițându-i suma de 2 300 lei. Pentru surplusul obținut din parchetul 2A, cantonul nr. II, a primit de la xxx suma de 6 600 lei, care a fost împărțită la 3, lui xxx, lui și lui xxx. Pentru surplusul obținut din parchetul 24B, cantonul nr.4, a primit de la Grișchevici Veaceslav suma de 325 euro, care a fost împărțită la 4, lui xxx, lui xxx, lui și lui xxx. Din parchetul 25, cantonul nr.4, a primit de la xxx suma de 100 euro, care a fost împărțită la 4, între xxx, xxx xxx și lui (vol.I, f.d.64-65, 70, 74).

- *Procesul-verbal din 31.07.2017 privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor*, prin care au fost interceptate și înregistrate comunicările și imaginile întâlnirilor care au avut loc între xxx, xxx și alte persoane, la care este anexată stenograma comunicărilor și purtătorii de informații de tip XXXXXXXXXXX-R, de model „Artext”, cu nr. de inventar 1943/3; 1946/3; 1959/3; 1964/3; 1970/3; 2022/3; 2023/3; 2026/3 și 2027/3, ce conțin transcrierile înregistrărilor audio/video apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală (vol.I, f.d. 145-208).

- *Procesul-verbal din 31.07.2017 privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice*, prin care au fost interceptate și înregistrate comunicările telefonice care au avut loc între Grișchevici Veaceslav, Josan Vitalie și alte persoane, la care este anexată stenograma comunicărilor (vol. II, f.d.2-61).

- *Procesul-verbal din XXXXXXXXXXX privind cercetarea domiciliului și instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio/video, a celor de fotografiat și de filmat*, prin care au fost interceptate și înregistrate comunicările și imaginile întâlnirilor care au avut loc între xxx, xxx, xxx și alte persoane, la care este anexată stenograma comunicărilor și purtătorii de informații de tip XXXXXXXXXXX-R, de model „Freestyle”, cu nr. de inventar 2010/2; 2011/2; 2012/2; 2013/2 și 2014/2, ce conțin transcrierile înregistrărilor audio/video apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală (vol.I, f.d.95-133).

ÎNCADRAREA JURIDICĂ,

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct.1)-4) Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinut inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Ascultând participanții la proces, audiind inculpatul, cercetând probele administrate la faza de urmărire penală și acceptate de inculpat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată consideră că săvârșirea de către inculpatul Nazaria Vladimir a faptei imputate, în circumstanțele descrise, este demonstrată pe deplin, probele anexate la materialele cauzei sunt consecutive, coroborează între ele, corespund circumstanțelor și materialelor cauzei penale.

Art. 51 alin. (1) Cod Penal stabilește că, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită iar componența infracțiunii, stipulată și legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod Penal că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 327 al. 2 lit. b¹ CP RM îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune îndeplinirea de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu în mod corect, fără abuzuri, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și ale celor juridice.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 327 al. 2 lit. b¹ CP RM include următoarele semne: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea sau inacțiunea de folosire a situației de serviciu; 2) urmările prejudiciabile, și anume daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Prin **„folosirea situației de serviciu”** se înțelege săvârșirea unor acțiuni sau inacțiuni care decurg din atribuțiile de serviciu ale făptuitorului și care sunt în limitele competenței sale de serviciu. Nu intră sub incidența noțiunii „folosirea situației de serviciu” folosirea relațiilor de rudenie, de afinitate sau de amicitie, atunci când acestea nu au legătură cu funcția ocupată.

Infracțiunea prevăzută la art. 327 al. 2 lit. b¹ CP RM este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 327 al. 2 lit. b¹ CP RM se caracterizează prin intenție directă sau indirectă. Motivul infracțiunii în cauză are un caracter special. Acesta se exprimă în interes material, în scopul realizării altor interese personale sau în interesul unei terțe persoane.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art. 327 al. 2 lit. b¹ CP RM este persoana fizică responsabilă care, în momentul comiterii faptei, a atins vârsta de 16 ani. De asemenea, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică.

Astfel, în viziunea instanței în acțiunile ce i se incriminează inculpatului xxx se regăsesc elementele laturii obiective și subiective a componenței de infracțiune prevăzute de art. 42 al. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, și anume folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat

daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, săvârșită din interes material, în scopul realizării altor interese personale sau în interesul unei terțe persoane.

Prin prisma normelor citate supra, instanța de judecată constată a avut loc fapta de săvârșirea faptei de care este învinuit inculpatul, că fapta dată a fost săvârșită de către inculpatul xxx fapta întrunește elementele infracțiunii inserate în prevederile art. 42 al. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, iar în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine vinovăția inculpatului xxx în cele imputate.

PEDEAPSA,

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de judecată în conformitate cu art. 7, 75 Cod penal, va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă în privința inculpatului, instanța de judecată reține contribuirea activă la descoperirea infracțiunii,

repararea prejudiciului, căința sinceră. Totodată instanța nu poate reține în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, or judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la fața de urmărire penală, care are ca premiză recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel în acest caz pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului urmează a fi stabilită în conformitate cu art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerare recunoașterea faptelor, iar reținerea în calitate de circumstanță atenuantă a faptului recunoașterii vinovăției ar însemna acordarea unei bivalențe juridice uneia și aceleași circumstanțe.

Conform certificatului medical inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru.

În conformitate cu art. 77 alin.(1) lit. a) Cod penal, instanța nu a reținut careva circumstanțe agravantă în privința inculpatului.

Potrivit art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În aceeași ordine de idei, reieșind din principiul individualizării pedepsei potrivit prevederilor art. 75-78 CP, instanța de judecată va aplica o pedeapsă echitabilă, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

În conformitate prevederile Codului penal infracțiunea prevăzută la art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, se pedepsește cu amendă în mărime de la 1350 la 2350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani.

Conform art. 75 al. 2 Cod Penal, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei conștințite de art. 61 alin. (2), 75 Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal este una din categoria celor grave, precum și din noile limite ale pedepsei stabilite potrivit art. 364/1 Cod de procedură penală, reieșind din criteriile de individualizare a pedepsei penale analizate supra, instanța de judecată consideră necesar în privința inculpatului xxx pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 42 al. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, aplicarea unei pedepse de sub formă de amendă în mărime de 1400 u.c. ceia ce constituie 70 000,00 lei.

Având în vedere că norma penală prevăzută la art. 42 al. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal stabilește pedeapsa complementară obligatorie, reieșind din aceleași criterii de individualizare a pedepsei penale, instanța de judecată consideră necesar de a aplica inculpatului xxx, pedeapsa complementară sub formă de, privare de dreptul de a ocupa funcții publice pentru o perioadă de 6 (șase) ani.

Instanța de judecată consideră că pedeapsa aplicată, va avea drept scop corectarea și reeducarea făptuitorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane.

Totodată instanța va respinge poziția apărării referitor la posibilitatea neaplicării față de inculpat, prin prisma art. 78. al. (3), art. 79 al. (1) Cod Penal, a pedepsei complementare sub formă de privare de a ocupa funcții publice. În cauzele infracțiunilor contra bunei desfășurări a activității în sfera publică, aplicarea unei pedepse mai blânde, în baza art. 79 Cod Penal, sau neaplicarea pedepsei complementare obligatorii poate avea loc doar ca o excepție în situații extrem de rare. Potrivit art. 79 alin. (1) Cod Penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rojul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuția activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională. (1¹) Poate fi considerată excepțională atât o circumstanță atenuantă, cât și un cumul de asemenea circumstanțe legate de situațiile menționate la alin.(1).

În sensul art. 79 Cod Penal, prin circumstanțe excepționale se înțeleg împrejurările în care s-a comis fapta infracțională sau datele privind personalitatea infractorului, care se consideră ieșite din comun, reprezentând o veritabilă excepție (împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea persoanelor). În cazul din speță inculpatul are calitatea de subiect special și este persoană supusă unei responsabilități deosebite în comparație cu alți infractori. De aceea, aprecierea unor circumstanțe atenuante invocate de apărare drept circumstanțe excepționale, nu vor fi reținute de instanță. Or, instanța a luat deja în considerație circumstanțele atenuante, la stabilirea categoriei și mărimea pedepsei principale aplicate inculpatului.

Totodată în speță sancțiunea normei penale prevede drept pedeapsă complementară obligatorie privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, astfel instanța nu o va înlătura, întrucât aceasta ar duce la imposibilitatea atingerii scopurilor stabilite la art. 61 alin. (2) CP ținând cont de obiectul și valorile ocrotite de infracțiunea prevăzută la art. 327 Cod Penal.

CORPURI DELICTE,

Potrivit materialelor cauzei penale și a anexei la rechizitoriul în cauza penală examinată, corpuri delictive nu au fost stabilite.

Totodată, mijloacele material de probă: purtătorii de informații de tip XXXXXXXXXX-R, de model „Artex”, cu nr. de inventar 1943/3; 1946/3; 1959/3; 1964/3; 1970/3; 2022/3; 2023/3; 2026/3 și 2027/3, și purtătorii de informații de tip XXXXXXXXXX-R, de model „Freestyle”, cu nr. de inventar 2010/2; 2011/2; 2012/2; 2013/2 și 2014/2, urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale, pe durata păstrării dosarului.

CHELTUIELI JUDICARE,

Potrivit materialelor cauzei penale, în prezenta cauză, la faza de urmărire penală, cheltuielile de judecată au fost stabilite în sumă de 1799,40 lei.

La acest capitol instanța reține că potrivit art. 227 Cod de procedură penală, (1) Cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. (3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 Cod de procedură penală, (1) În modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile: 1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță; 2) cheltuielile de cazare; 3) salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal; 4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței.

În conformitate cu art. 229 Cod de procedură penală, (1) cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Astfel, cheltuielile nominalizate nu se includ în categoria cheltuielilor judiciare prevăzute de art. 228 alin. (1) Cod de procedură penală și nu urmează a fi suportate de inculpat.

Cheltuielile solicitate sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză.

În această ordine de idei, instanța ajunge la concluzia că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului.

ACȚIUNEA CIVILĂ,

Acțiunea civilă nu a fost înaintată. Instanța reține că prejudiciul cauzat prin infracțiune în sumă de 31 700,00 lei a fost restituit de inculpat la faza de urmărire penală.

În temeiul celor expuse, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu art. art.341, 364/1, 384, 385, 387, 389, 392-395 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată, -

